

Prolog

Nastalo ráno a tisíce hvězd na nebi nahradil prosvítající paprsek slunce. Tma mizela i z těch nejtemnějších míst Saharské pouště a lidé se začali probírat ze svého dlouhého bezesného spánku. „Co se to dělo poslední dny? Proč bylo nebe tak rudé, jako by Bohové krváceli?“ Někteří netušili ani tušit nechtěli, co že se to vlastně stalo. Chtěli pouze nadále žít své prosté životy s každodenními činnostmi. Starat se o velbloudy a obchodovat na tržištích. Byli ovšem i tací, kteří věděli. Věděli, že to, co se dělo, nebylo jen tak. Věděli, že zde bojovalo dobro se zlem a věděli, že vše, co se v několika posledních dnech událo, změní směr lidstva jednou provždy.

Neohrožená, zkušenostmi prověřená dobrodružka, známá též celému světu jako Lara Croft, právě vycházela dlouhé schodiště vedoucí úzkou chodbou. Byla raněná a vyčerpána dlouhým a krutým soubojem. Krvácela. Nohu měla pochroumanou, a tak byl každý krok bolestivější než ten předcházející. Myslela si, že už to neustojí, když tu se objevil záblesk naděje na konci schodiště. Bylo to slunce. Slunce tak hřejivé a krásné, že jí to dodalo další energii potřebnou k dostání se z Pyramidy. Začala pospíchat. Bylo už načase, jelikož vstup do útrob hrobky se začal hroutit. Zrychlila krok. Před východem se však vynořila postava. Byl to on. Von Croy.

„Rychle děvče, jestli si nepospíšíte, pohřbí Vás to tady za živa!“ zařval na ni a natáhl po ní svou ruku. Země se začala třást. Lara se neudržela a musela se chytit zdi.

„Jste zpět Wernere? Už nejste Seth?“

„Není čas, rychle, podejte mi ruku!“ opět zakřičel. Podlaha pod ní se začala hroutit. Lara poznala, že by mohl nastat konec, a tak nastrádala veškerou energii a skočila z posledních sil až ke vstupu do pyramidy. Držela se okraje rychle se tvořící propasti.

„Rychle Laro, chytňte se mojí ruky. Pokusím se Vás zachránit!“

„Je hezké Vás znovu vidět, Wernere.“ zašeptala, jakoby už věděla, že jsou to její poslední slova. Otřesy se zvětšovaly.

„Nenechám Vás tady!“ Než to však dořekl, strop se zhroutil. Werner odběhl kousek opodál. Sledoval, jak se Pyramida řítí. Věděl, že už nemůže udělat nic pro svou nejlepší žačku. Otočil se směrem ke vstupu. Čekal, až dopadne poslední rozvířený prach, a při tom vzpomínal. Klobouk, co měl na hlavě, sundal, a prokázal tak čest padlému andělovi. Díval se na ono místo ještě dlouhý čas, přemýšlel a poznal, že tohle bylo poslední tažení legendární hrdinky. Že tohle bylo poslední tažení Lary Croft.